

තුරුසිය මත සිටි සොරා

- දේවතා කොක්ද -

(THE THIEF ON THE CROSS)

කුරුසිය මත සිරි සොරා
- ස්ථිවන් කොක්ස -

පටුන

හැඳින්වීම:

පරිවර්තනයේ දේශයක්....

පලමුවැනි කොටස: බයිබලයේ ඉතිරිය උගෙන්වන්නේ තුමයාද

මරණය ගැන බයිබල් උගැන්වීම

ආත්ම

ප්‍රාණ

නිත්ද, උත්තානය සහ සඳහාල පිරිතය

රිදින හුද්තුද්වහනයේ කොනි ගියයේක්ද?

බන්ධනාගාරගතව සිරි ආත්ම සඳහ දේශනාඛාරීම

දෙවැනි කොටස: සොරාගේ ආයවනය

සටර්ගය පාතුරියට පැමිණීම

පාතුවාය නැවතර් සහපත් කරවීමට දෙවින් රහනයේට පුළුවන

පාරාදිසයෙන් අරුත උයනයි, සටර්ගය නොවේ

දූන්වැනි අටර්ගය

රාජ්‍යය තුළ පාරාදිසයෙන් ප්‍රතිසංස්කරණය

ප්‍රගුන්තය:
ප්‍රශන:

ලුක් 23:43 නි ග්‍රික වියමන

කුරුසිය මත සිරි සොරා

හැදින්වීම

කුරුසිය මත සිරි සොරාගේ කරාවට සැම තැනකම සිරිනා ක්‍රියාත්මක ආදරය කරයි. එය අනෙකුත් සැම කෙනෙකු මෙන් පවුතාරයෙකු පමණක් නොව, තමන්ගේ පිළිගැනීමෙන් මරණ දුටුවම සුදුසු ගැයි කියාගත් මිනිසෙකු පිළිබඳවය. එය එයේ වුටත්, ක්‍රියාත්මක ප්‍රාග්ධනයේ බැහු හට සමාච දානය කළා පමණක් නොව, මරණයට පසුව පිරියයද පොරොන්දු වුයේක. යෝදුව්‍යාපනයේ පාරාදියෙහි උරානයක් පොරොන්දුවූ, නවගිරිදුමේ එකම පුද්ගලයා බවට (මතෙක් 19:28 හි ගොලයන්ට අමතරව) මෙම සොරා පත්‍රිය.

සඳුකාල පිරිතයේ පොරොන්දුව සුහාරංශිය කේන්ද්‍රය බැවින් කුරුසිය මතවු සොරා වැදගත් වනිටා පමණක් නොව, අනීතයේ කුමන රේෂ තිබුණුමුත් සැබෙන්ම මනස්‍රාපවන ඕනෑම කෙනෙකුට මෙම පොරොන්දුව දෙන්නට ක්‍රියාත්මක ප්‍රාග්ධනයේගේ උත්ත්ත්දුව මෙම සිද්ධිය පෙන්වයි.

අගාහායට, මෙම කුරුසිගත කිරීමේ විස්තරය අද ජනප්‍රිය රිමට තටත් කාරණයක් ඇත. එය නම්, රුරුණ් සහ නව ගිරිසුම් අධාර බවිඛුලය තුළ, පුද්ගලයන් මියගිය විට ඔවුන් (හෝ ජනප්‍රිය විශ්වාසයට අනුව මුත්‍රන්ගේ “අමරණිය ආත්ම”) ස්වර්ගයට යන්නේයැයි යන අදහසට පැහැදිලි සහායක ලෙස පාරිවිරි කළ හැකි බැවිනි. මෙම දායුලිකෝන්වයෙන්, ලුක්ගේ සුහාරංශිය 23 පරිවිශේදයේ සඳහන් කරාවේ සුවි ලක්ෂය 43 වෙති පදනයි:

“සැබුවක් නූත්‍රට කියම් - අදම නූත්‍ර මා සමග පාරාදියෙහි සිරින්නෙහිය.”

පරිවර්තනයේ දේශීයක්

කන්ගාලුවට, මෙම පදයේ ජනප්‍රිය තාවයේ ජේත්‍රාව වැරදි පරිවර්තනයක්ය. මෙම වැරදි හඳුනාගත් පසු, කුරුසිය මතවු සොරාගේ කරාව, පාදකයා එය සාධනය කරන්නේයැයි පිතන දෙයට සම්පූර්ණ විරුද්ධ දෙයක් බැඳු තුළු පෙනේ.

සිදුවුයේ මෙයයි: මූල් ග්‍රීක නව ගිරිපුම් ලිඛිතයාටිල් ලියන ලද්දේ සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රධාන (කැරිටල්) අස්ථරවලින් සහ විරාම ලක්ෂණ කිහිපිය නැතිවය:

ΑΜΗΝΑΜΗΝΕΟΙΑΛΕΓΟΣΗΜΗΡΟΝΜΕΤΕΜΟΥΕΣΗΕΝΤΩΠΑΡΑΔΕΙΣΩ
මෙහි අරුත වුයේ, වාකායේ එක කොටසක් අවසන් වන්නේය,
ආරම්භ වන්නේය කොතැනදුයි පරිවර්තකයා තීරණය කළපුත
රිමයි. එමතිසා සිංහලයේදී ලුක් 23:43 මෙයේ පෙනෙනු ඇත:

සැබටක්නුමටකියම්නුමලාසමගපාරාදිසයෙහිසිරින්නෙහිය
එමතිසා පරිවර්තකයා සම්භාව්‍යතා දෙකක් අතර තීරණයක්
ගත යුතුය:

- (අ) තුද සැබටක් නුමට කියම්: නුම මා සමග පාරාදිසයෙහි
සිරින්නෙහිය.
(ආ) සැබටක් නුමට කියම්: නුම තුද මා සමග පාරාදිසයෙහි
සිරින්නෙහිය.

ලුක් 23:43 නිවැරදි පරිවර්තනය (අ) ලෙස පහසුවෙන් පෙන්වීමට
පුළුවන් අතර එය තුන් ආකාරයකින් සාධනය කළ නැත:

1 බයිබලයේ ඉතිරි කොටස මගින්

දුශ්‍රකර කොටස විසඳීමේ තොදම කුමය නම් බයිබලයටම එය
යෝගීමිකරන්නට ඉවුදුමයි. බයිබලය, මිනිසාට දෙවියන්වහන්සේ දුන්
රණ්ඩිවයැයි රිශ්ච්වාස කරන කවුරුන් තෝර එය පරස්පර තොටන
බැවි රිශ්ච්වාස කළ යුතුය. මෙම ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නට කරමි අවාක
පාදකයා, බයිබලයේ “දුශ්‍රකර දේ” මිනිසාගේ වැටුහිම තුළ මිස
දෙවියන්වහන්සේගේ වටනයේ තොටන බැවි යෝගීමිගන්නවා ඇත.

2. සන්දේහය මගින්

නියමිතවම වටන අදහස කරන්නේ කුමකුදුයි යෝගීමිගැනීමේදී
එම නියමිත වටනයේම, එවා පැවසුවේ මන්ද, කොසේද, කොඩ
වේලෙහිද සහ කොතැනදිද යන වටහිටාවද වැදගත්ය. මෙම කුඩා

පොත්පිංච අවසානයේදී, සොරා කෙරෙහි සුද්ධය්වහන්සේගේ පොරෝන්දුවේ සම්පූර්ණ සන්දර්භය සියලු මිනිසුනට කොතරම් වැදගත් සහ ධනාත්මක පණිවිඛයක්ද, අනාගතයට සඳහා බලාපොරොත්තුවක්ද, ජනුයිඛ පොරෝන්දුවටතු (ඇද්ධ ලියවිල් නොව) “අමරණිය ආත්මය” ස්වර්ගයට නගින්නාවූ බලාපොරොත්තුවට වඩා කෙතරම් සහභත් සහ උතුම් දෙයක්දුයි පෙන්වීමට බලාපොරොත්තුවේ.

3. මුළු ත්‍රික වියමන මගින්

ත්‍රික ව්‍යාකරණය සමගවන හාජාමය රිවාදය, මෙම පොත් පිංච කියවන බොහෝ පාධකයන්හාට සමහර රිට වඩා වැදගත් නොවය හැකි බැවින්, එය සඳුදීමට උවමනා අය සඳහා මෙහි පිටුපස උපගුන්ත්‍රයක් ලෙස සටහන්ව ඇත.

පළමුවැනි කොටස

බයිඛලයේ ඉතිරි කොටස උගන්වනදේ

ස්වර්ගය

බොහෝ අවංක අය, කරුයිඛ මතපු සොරාගේ කරාව ස්වර්ගයට යාම සම්බන්ධ ඇතුයි සිතාන තිසා, බයිඛලයේ අනෙකුත් කොටස තුළ උගන්වන ඇ මෙම අදහස සමග සඳුදීම පුක්ත සහගතය. කෙසේ නමුත් බයිඛලයේ “ස්වර්ගය” සඳහන් පද පුරියයේ සමග හැදුරිමේදී, ස්වර්ගය යනු දෙවියන්වහන්සේට සහ දේවදාන්තනට පමණකුවත්, කිසිදිනෙක මිනිසාට පොරෝන්දු නොවුත් දෙයක් බටට පෙන්වයි:

“ස්වර්ගය වනානි ස්වාමීන්වහන්සේගේ ස්වර්ගයය; නමුත් පොලට උන්වහන්සේ මනුෂා පුතුයන්ට දුන්සේක (හිතාවලිය 115:16).

“ස්වාමීන්වහන්සේ ස්වර්ගයේ සිට මනුෂා පුතුයන් දෙය බලනසේක” (හිතාවලිය 14:2).

“ස්වර්ගයෙහි ඔබ හැර වෙන අැත්තේ කටයුදු?” (ගිතාවලිය 73:25).

මෙම මූලික සත්‍යයම (දෙවියන්වහන්දේ ස්වර්ගයේ සහ මීතියා පාතුරියේ බව)- කන්දුඩ දේශනාවේ ව්‍යාත්ම ජනප්‍රිය කොටස දෙකක, ආක්‍රිතාද වාක්‍ය සහ ස්වාමින්වහන්දේගේ යාචිඡ්‍යවෙහි සෞයාගත් හැක:

“මොලුක් ගුණ අැත්තෝ ආක්‍රිතාද ලද්දේය; මයිනිසාද මවුනු පොලුව උරුමකරගන්නේය” (මතෙවි 5:5, ගිතාවලිය 37:11 රුපුවතිනි).

“ස්වර්ගයෙහි වැඩසිරින අපගේ පියානෙම්... ඔබගේ රාජ්‍යය එව්), ඔබගේ කැමැත්ත... පොලවෙහිද කරනු ලැබේවා” (මතෙවි 6:8-10).

“මොලුක් ගුණ අැත්තෝ ස්වර්ගය උරුමකරගන්නේය” ධනුවෙන් එහි පවසා නැත. නව ගිරිප්‍රම පැහැදිලිය:

“දාරිත් ස්වර්ගයට නැගුණේ නැත්” (ත්‍රිය 2:34).

“වෙන කිසිවෙක් ස්වර්ගයට තොනුගැනීය” (යොහන් 3:13).

මෙම නීතියට එකම ව්‍යාතිරේකය වන්නේ, තම ගෝලයන්ට පොරොන්දුවූ පරිදි දෙවියන්වහන්දේගේ දකුණු පාර්ශවයෙහි වැඩ හිඳිත්තිව උර්තානයෙන් දින 40 කට පසු මලිව ඔන්දේ සිට ස්වර්ගයට ඔසවා ගනු ලැබූ, නැවත ස්වර්ගයේ සිට පාතුරියට පැමිණෙන්නාටු ක්‍රියාත්මකවහන්දේ පමණි.

“ගලීලයේ මනුෂයෙන්, නුඩුලා ස්වර්ගය දෙස බල බලා සිරින්නේ මයිනිසාද? නුඩුලා කෙරෙන් ස්වර්ගයට ඔසවාගනු ලැබූ මේ යෝජුවහන්දේ ස්වර්ගයට යනවා නුඩුලා දුටු ආකාරයෙන්ම එනවා අැතැද බුත්ත (දේවදුතයෝ) කිවෝය” (ත්‍රිය 1:11).

නමුත් ක්‍රියාත්මකවහන්දේ ව්‍යාතිරේකය බැවි අවධාරණය කළ යුතුය.

රාඩුල්, කුද්දුස්වහන්සේ “නාඩුල් එමය” (1 කොරින්ති 15:20) සහ “මලවුන්ගෙන් දැඩුලා” (කොලොස්සි 1:18) ලෙස සඳහන් කරන්නේ එබැවිනි. ආදම්ගේ සිට මිනිසුන් ස්වර්ගයට යැමින් සිරියේ නම්, රාඩුල් කරා කරන්නේ පුළුපය: එයේ නම් කුද්දුස්වහන්සේ පළමු වැනිය නොවිය. මරණීන් පසු මිනිසා ස්වංත්වියට ස්වර්ගයට නැංගේ නම් කුද්දුස්වහන්සේගේ පිටිතයත් මරණයන් සම්පූර්ණ කළේ දුමකද? (යොහන් 14:6).

කුද්දුස්වහන්සේ “මලවුන්ගෙන් දැඩුලා” යැයි පටසන සැල අවස්ථාවකදීම, රියහැකි ව්‍යාධියේදී තුනක් ගැනී - රෝහාය්, එල්ලිජා සහ ලාසරුද් - කුද්දුස්වහන්සේට ප්‍රථම ස්වර්ගයට නැංගේය යන ජනප්‍රිය විශ්වාසයක් ගැන ප්‍රශ්න කරනු ලබයි. මෙම බැහැරලිම් වඩා රිස්තරාත්මකට වෙනත් පොත් පිට්ට තුළින් රිහාග කරන බැවින්, ඒ ගැන උස්සාහයක් කිරීම මෙතැන අදහස නොවේ; නමුත් සැකරින්, පොරොන්දුව දේ නොලැබා රෝහාය් මිය ගියේය (හේබුට් 11:13, රෝම 5:14), එල්ලිජා සහ අනෙකුත් දැවැසිවරුන්ද එයේ වන අතර (හේබුට් 11:39-40), ලාසරුද් සහ ධෙනවිතා (ලුක් 16) බයිබලයේ සෙසු ගුණවලිම් වළට පරස්පරිමට පටලවා නොගත ප්‍රති සංකීර්ණ දේශපාලනික උපමාවක වට්තයන්ය.

“මලවුන්ගේ දැඩුලා” මූල්‍යයේ කුද්දුස්වහන්සේ නම්පූ මහා රිසංච්චාද හැර, මියගිය පසු මිනිසුන් ස්වර්ගයට යන අදහසට බයිබලය සම්පූර්ණයෙන්ම විරැදුෂ්‍ය යන අදහසට අපට මූණුනා දීමට ඩියුවෙයි:

“ස්වර්ගයෙන් බැස්සාටු... මනුහා ප්‍රතුය මිය වෙන ඩියිටෙක් ස්වර්ගයට නොනැංගේය” (යොහන් 3:13).

බයිබලය තුළ මරණය, සැබැරින්ම අදහස් කරන්නේ මරණයයි
සමහර අය සඳහා, මරණීන් පසු ස්වර්ගයට යළු බයිබලයේ තැනැයි යන යටිය විශ්මයක් වුවත්, එය එයේ නොවිය ප්‍රත්ත්තේ මිනිසාගේ ඉංගම බයිබලය සගවන්නේ නැති ගෙයිනි:

“නු දුටිලිය, දුටිලට හැර යන්නෙහිය” (උස්සන්ති 3:19).

“බල (දෙවියන්ටහන්සේ) උත්ගේ පූජම පැහැරගන්නා කළ උත් නැයි දුටිල්ලට හැරියන්” (හිතාවලිය 104:29).

“සියලුලෝම එක තැනකට යන්නොය; සියලුලෝම පස්වලින් ව්‍යුහ, සියලුලෝම නැවත පස්වලට හැරියන්නොය” (දේශනාකාරය 3:19).

“ආත්මය” නො මනස කෙසේ නො පිටත්වන බැවිදු මෙම පද විද්‍යරං කරන්නේ ගැරිරයේ මියයුම පමණක් බැවිදු මෙම අමීහිරි සත්‍යය මගැහැරිම සඳහා කරක කළ නැඩි නමුත්, බයිබලය එය පැහැදිලිවම ඉවත දමයි:

“මරණයේදී බල (දෙවියන්ටහන්සේ) සිහි කිරීමක් නැත. සෙයෙළේදී බලට ඇතුළුවන්නේ කටරෙක්ද?” (හිතාවලිය 6:5).

“පිටත්වන්නේ තමුන් නයින්ට බිනු බව දතිති. මලාභු කිසිවක් නොදැනියි” (දේශනාකාරය 9:5).

“නුඩ යන මිනිවලෙහි වැඩක්වන්, යෝජනාවක්වන්, දුනගැන්මවන්, ප්‍රජාවත් නැත” (දේශනාකාරය 9:10).

“මලාභු නැගිටවනු නොලබන් නම්, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේය් නොනැගුවුතුයේක... ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කෙරෙහි සැතපුනු අයද විනාශවුණෝටෙයි” (1 කොරින්ති 15:16-18).

බල කැමති වුවත් නැතත්, බයිබලයේ උපත, උපත හගවෙන්නායේම, මරණයද මරණය හගවයි. ආදම් පැනුවියෙන් සැදීමට පුරුම ඔහු නොපැවතුනු බැවි සියලුලෝම පිළිගනිති. ඒ ආකාරයෙන්ම මිනිනා නැවත පාතුරියට හැරුණු පසු ඔහු නැවත නොපටින බව බයිබලය ප්‍රකාශ කරයි.

“නුඩ දුටිලිය, දුටිල්ලට හැර යන්නෙහිය” (ශ්‍රේෂ්ඨයි 3:19).

මරණය ගැන බයිබල උගුන්වීම

මරණය ප්‍රකාශන විෂයයක් නොවේ. බයිබලය විස්තර කරන සම්පූර්ණ මරණය වඩාත් කැළකිලි සහිතය. බොහෝ අයහට තමන් ආදරය කළ මිශ්චියවුවන් සිරින අතර, බවුන් සඳහා යම් බලාපොරොත්තුවක් රදවා තබා ගැනීම ස්වාභාවිකය. අප අවංක නම්, අපගේම තත්ත්වය් මෙතැනි ඇත. බයිබලය පවසන පරිදි, කිසිවෙකුට මරණය මෙසේ නම්, සතුරින් පිළිගත නොගැනීය:

“මලානු කිසිවක් නොදනියි” (දේශනාකාරය 9:5).

මරණය පරම බව අනෙකුත් ආගම් පිළිගන්නේ ඇත. බුද්ධාගම, ඉදේලාම්, ණන්දු ආගම, ආත්ම ආගම් සහ අනෙකුත් එවා එක් දෙයක් මත එකාගැවේ: එනම් මිනිසේකුගේ ඇරිරය මියගිය විට පිටිතය නොකැවා පවතින බවයි. සුම කෙනාගේම ස්වාභාවික නැඹුරුව (අනෙක් දෙසට සියලු සාක්ෂි ත්‍රිමුණත්) තමන් අමරණිය බව පිළිගැනීමයි. තමන්ගේම ඇද්ධ ලියවිලි සමග බොහෝ ක්‍රිස්තියානි සහා සම නොවන්නේද මේ කේතුවෙනි.

බොහෝ ආකාරයක්න් බයිබලයේ ආගම අසමසමය. අනෙකුත් විශ්වාසයන්ගෙන් බොහෝදේ වෙනස්වන එක් කරුණාක් නම් මරණයක්, මේ ලෝකයේ අනෙකුත් ගැටුව ගැනත් බයිබලය බරපතල ලෙස කැළකිලිමත් විමත්, මේ නිසා විසඳුමක් දීමටවන පොරොන්දුවේ පුරුණ හාටයන්ය. මිනිසාගේ ආගම් සාමාන්‍යයන් සොයන්නේ ගොනික ඇරිරයන් සහ පාඨුරියන් තිබුනයි විමත්. නමුත් ඒ වෙනුවට ක්‍රිස්තුස්ථවන්සේගේ සුභාරංශිය කැළකිලිමත් වන්නේ “ආත්මික ලෝකයකට” පළා යුතු නොමැතිව ගොනික ලෝකයක් නිවැරදි කිරීමටය. ක්‍රිස්තියානි සහ ක්‍රිස්තියානි නොවන සටරිග ගමනක අදහස්, පුද්ගලයෙකුට ආකරණීය වුවද, එය අනිවාර්යයෙන්ම ආත්මාර්ථකාම් ලෙස පෙනෙන්නේ, වෙන්වුනාවූ ආත්මය (සිතන පරිදි) සියලු දිවාමය සැපයීන් සිරියෙදී එය පාඨුරිය මත තනිකල මිශ්චිය ගණන් පිටිතවල විද්‍රීමට කිසිය නොකරන බැවිති.

ආත්ම ගැන බයිබලය ගුණවන දේ

සඳහා පිටිතය ගැන ප්‍රකාශ කිරීමට බයිබලය සතු බොහෝ දේ ඇති නමුත්, පාදකය ආරම්භ කළ පුත්‍යෙහි පිරිසිදු පත්‍රිකාවන් අතැතිවය. එනම්, අප සියලුමන් දනුව, කළින තෝරුම් ආදේශ කරන ලද, බයිබලය සමග එකඟ නොවන වදන් තිබෙන හෙයිනි.

දූහුණුයක් ලෙස, නව ගිරිපුම දෙය බලන පාදකයෙහි මිනිසේකුගේ “ආත්මය” ගැන සඳහනයක් දකි. පාදකය මෙයේ සිතයි: “මනුෂයාට ආත්මයක් ඇති බව මෙය ඔපු කරයි. මරණින් පසු මිනිසාගේ කොටසක් තවදරවත් පිටත වෙයි” නමුත් මෙම කියවන්නා වැරදිය, “ආත්මය” යනුවෙන් පරිවර්තනය කරන ලද වටනය හැගවන්නේ බයිබලය තගවන දේ පමණි.

ආත්මය මිය යන බැවි බයිබලය පටසන විට...

“පරි කරන ප්‍රාණයම (ආත්මය) නයින්නේය” (එසකියේල 18:4,20).

“පරිකාරයෙකු තමාගේ මාර්ගයේ මුලුවෙන් හරවාගන්න ගැනුත්තා ප්‍රාණයක් (හනුගේ ආත්මය) මරණයෙන් ගළවා...” (යාකොලි 5:21).

“මුහුදේ පණ ඇති සියලු සත්වයේ (ආත්ම) මැරුණෝය” (එලිදරවී 16:3).

සහ දෙවියන්වහන්යේට ආත්මය විනාශකරන්නට හැකි බව පටසන විට:

“අරිරය නැසෙන නමුත් ආත්මය නයින්නට නූපුලුවන්වූ අයවුළුන්ට හය නොවෙළු. එහෙත් ආත්මයද ගරිරයද නිරයෙහි (ගෙහෙන්නා) විනාශ කරන්නට පුළුවන් ගැනුන්වහන්යේට ගයවෙයලුලු” (මහෙවී 10:28).

බයිබලයම ආත්මය අමරණිය නොවන බැවි තෝරුම් කරයි.

නුවතන් ආරම්භයට

එම පිරිසිදු පත්‍රිකාව මත ආරම්භ කිරීමට ඇති තොදුම මග නම් බයිබලයේ මුළු ආරම්භයට යැයා:

“ස්වමිව දෙවියන්වහන්සේ හූමියේ දුරිල්ලෙන් මනුෂයයා සාධු මනුගේ නාස්සුම් තුළට පිටතයේ හූස්ම හේතුයේක; එවිට මනුෂයයා පිටතාන ප්‍රාණියෙක (පිටතාන ආත්මයක්) රිය” (ශ්‍රේෂ්ඨ පත්‍රක් 2:7 හෝබෝ).

අලුත් ගිරිසුමේ මෙම පදන උපතා දක්වා ඇත:

“එයේම: පළමුවැනි මනුෂයෙටු ආදම් පිටතාන ප්‍රණයක් වුයේයැයි ලිය තිබේ. අන්තිම ආදම් (ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ) පිටතදායක ආත්මයක රිය (1කොරින්ත් 15:45).

ඉතින්, පැරණි සහ නට ගිරිසුම් දෙකෙහිම පළමුවෙනි මිනිසා “පිටතාන ආත්මයක” රිය. “පිටතාන ආත්මය” නමැති ප්‍රකාශනය අපුරුවයේ ඇසුනත්, බයිබලය තුළ බොහෝ මියයනා “ආත්ම” ගැන උග්‍රහරණ ඇති බැවින් එය අවශ්‍යයය. මනුෂයයා සැදු පසු උපත්ති 2 නිදි මෙම වදන් හාරියය, මිනිසා අමරණිය නොවේය නන ප්‍රථම සලකුණාය. රුහු පරිවිශේදයේ උපත්ති 3 නිදි, මෙහි සාධනය හමුවේ. එනම් ආදම් සහ එව දෙවියන්වහන්සේට අකිකරු රි බවුන් නැවත දුනුරිල්ලට හැරෙන බැවි කිමිශීය.

අනෙකුත් පොත්වල, අනෙකුත් ආගම්වල හෝ ජනප්‍රිය කියමන්වල “ආත්මය” නමැති ව්‍යෙනයට ඕමන සම්බන්ධතාවයක් රිඛනය, බයිබලය තුළ “ආත්මය” සැම විටම මැරෙණුසුම් බැවි හඳුනාගැනීම වැදුගත්ය.

මූලික බයිබල ගණිතයක් වෙන්න:

දුනුරිල් + හූස්ම = පිටතාන ආත්මය (ශ්‍රේෂ්ඨ පත්‍රක් 2:7)

පිටතාන ආත්මය - හූස්ම = දුනුරිල් (ශ්‍රේෂ්ඨ පත්‍රක් 3:19)

“ආත්මය” සහ “දුනුවිලි” සඳහන් කිරීමෙන් පිටමාන ආත්මයේ මැරෙනපුදු තාචය ඔර්ප කරනවා පමණක් නොව, දෙවියන්වගන්සේ (තාචකාලිකව) මිනිසාගේ නාසයට රිසින ලද “ඩුස්ම” කෙරෙහි බධිබලය කරා කරන ආකාරයෙන්ම එය සනාරු කෙරේ. “ඩුස්ම” ගැනත් එයට සම්බන්ධ “ප්‍රාණිය” නමුත් වටනය ගැන බධිබලය කුමක් ප්‍රකාශ කරනවාදැයි විහාර කිරීම වටි.

ප්‍රාණින් (ආත්ම)

[පිළිංචාල බධිබලයේ ආත්මය යන වටනය SPIRIT සහ SOUL යන වටන දෙකටම පොදුවේ ගොඳු ඇත]

“ප්‍රාණිය” යනු “ආත්මය” සඳහා තවත් වටනයක් පමණක් බැවි නිතරම කළුපනා කරන නමුත්, බධිබලය මෙම වටනය පාටිචිපි කරන්නේ එලෙසින් නොවේ. පිටත්වන සතුන්ගේ “ප්‍රාණිය” ගැන බධිබලය සඳහන් කරන පළමුවැනිම ස්ථානය මිනිසා පිළිබඳව නොව, නොවාගේ නැවේ සතුන් පිළිබඳවය (උත්පත්ති 6:17 සහ 7:15). නාස්පුදු තුළ විස්තර කළායේ, ප්‍රාණියේ මූලික යෝගුම තුළමයි පෙනී යයි.

“තමන්ගේ නාස්පුදුවල පිටන තුළම (සේමෙටි- ප්‍රාණිය) ඇත්තාවූ එනම් ගොඩකිම සිරි සියලුලෝම මලෝය” (උත්පත්ති 7:22).

අද මෙන්ම බධිබල් ද්‍රව්‍යවලය්, නොයෙක් ආකාරවල ආත්මය ප්‍රාණින් (ප්‍රාණකාරයන්) ගැන ජනතාව විශ්වාස කළේය. (රුහුරණයක ලෙසින්: අසනිපටවලට වගකිවසුතු “අඟුද ආත්ම” ගැන මිනිස්න් තුළ රිඛු විශ්වාසය පුහාරා විය සඳහන් කරයි). නමුත් මෙය වෙනම රිශයයකි (වෙනම පොත් පිංතක්ද වේ). මත්තිසාද අප මෙතැන සැලකිලිවය වන්නේ සටර්ගයට යන තෝ නොයන ප්‍රාණියක් මිනිසාට ඇත්දැයි බධිබලය උගෙන්නේදැයි දැනගතසුතු නිසාය.

ආත්මගැන ක්‍රිස්තුස්වගන්සේගේගේ උගැන්තිම්

බධිබලයට අනුව ඇතිව සැබුරින්ම සටර්ගයට නැංගාවූ එකම

තැනැත්තාවන ක්‍රියාත්මකන්දේ මරණය ගැන තෝරුම් ගත්සේක. උන්වහන්දේ ආත්මයක වූයේද? උන්වහන්දේගෙම අවබාරනාත්මක පිළිතුර “නැත” යන්නයි.

උත්තානයෙන පසු ක්‍රියාත්මකවහන්දේ ගෝලයන්ට දීජනයටන පුරුම අවස්ථාව දක්වන පහත සඳහන් විධමතේ යොදන මුළු ල්‍රික වටනය ආත්මය බැවි කරුණාවෙන් සලකන්න:

“උන්වහන්දේ ඔවුන් මැද සිට: නූඩ්ලාට සමාඛනය වේවායි ඔවුනට කිසේක. නමුත් ඔවුනු තුයුත්, හයපත්ති, ආත්මයක් පෙනුණේයැයි සිතුවෝය. උන්වහන්දේ ඔවුනට කරාකොට: නූඩ්ලා කැලුණෙන්නේ මක්නිසාද? නූඩ්ලාගේ සිත්වල යාංකා හටගන්නේ මක්නිසාද? මාගේ අත් පා බලා, එමම බව දැනගතිල්ල. මා අතාගා බලාපළා. මක්නිසාද මයි භා ඇට මට තිබෙනවා නූඩ්ල පෙනෙන ලෙස ආත්මයකට නැතුයි කිසේක (ලඟ 24:36-39).

අත්මයන් ගැන ගෝලයන් තුළ ත්‍රිතු අරිවාර බිජට එරෙහිව උන්වහන්දේ (උන්වහන්දේගෙම ගරිරය) නැවත සැබැරින්ම පිටත්වන බැවි ඔපු කිරීමට ක්‍රියාත්මකන්දේ උත්සාහ ගැනීම සිත්බදානා සූලය.

“උන්වහන්දේ මෙයේ කියා, තමන් අත් පා ඔවුනට පෙන්වුයේක. ඔවුන් ප්‍රිතිය නියා විශ්වාස නොකර පුදුමට සිරියෙදී, උන්වහන්දේ ඔවුනට කරාකොට: කන්ට ඔයක මෙනි නූඩ්ලා සමග තිබේදැයි ඇපුයේක. ඔවුනු බැඳුපු මාලු කැලුලක් උන්වහන්දේට දැන්නේය. උන්වහන්දේ එය රැගෙන ඔවුන් ඉදිරියේ කැසේක” (ලඟ 24:40-43).

මරණින් පසු තමන්වහන්දේ ආත්මයක් නොවේයැයි තම ගෝලයන්ට ඔපු කිරීමට උන්වහන්දේ එතරම කරදර වූයේ ඇයි? ආත්ම මිය යන බැවි උගෙන්ම බදිබලයේ පැහැදිලි අතර, ක්‍රියාත්මකන්දේට උවතනාවූයේ එඟ සහ අද සිරිනා සියලුම අනුගාමිකයන් හට, නොතික උත්තානයක් විනා ආත්මය පසුපිටිතයක් නොමැති බැවි පිළිගැනීමටය.

නින්ද, උත්තානය සහ සඳහාල පිටිගය

බොහෝ බයිබල් සඳහන් තුළ මරණය “නින්ද” ලෙස යෙදීම, ආත්මිය ලේකයක් තුළ හෝ ස්වර්ගයෙහි හෝ ආත්මයන් පිටත්වනවාය යන ක්‍රිස්තියානී නොවන සංකල්පය ප්‍රතිච්ඡේප කිරීමකි. මිනිසේකු නිනදේ නම්, බහු ආත්මයක ලෙස ක්‍රියාක්ෂිලි නොවේ. සොජානින් අවධිවම මතිසාගේ එකම බලාපොරොත්තුව බැවි බයිබලුය උගෙන්වයි.

“පොලුවෙහි මූලියෙහි සැතපෙන්නන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්, සමහරෙක් සඳහාල පිටත්වයටත, සමහරෙක් නිනදුවට සහ සඳහාල නිවකමටත පිබිද එන්නොය” (අනියෙල් 12:2).

නැගිටවනු ලබන ද්‍රව්‍ය දැක්වා මියගිධවුවන් නිශ්ච්චවට පතරී සිරිනවාදැයි අදහස පිළිනොගත් බොහෝ අය සැමදා සිට ඇත. නමුත් උත්තානය නම් අදහස පිළිනොගන්නා ක්‍රිස්තියානිකාරයන් වේනම්, තරකාතුකුලව බවුන් කිස්තය්වහනන්සේගේ උත්තානය පිළිනොගත යුතු වේ; එම තිසා බවුන්ගේ “ක්‍රිස්තියාතිය” අර්ථ විරහිතය:

“මලුවුන්ගෙන් නැගිටිමක් නැතැයි නුඩුලා අතරෙන් සමහරු කියන්නේ දෙහෙමද? මලුවුන්ගේ නැගිටිමක් නැත්තාම් ක්‍රිස්තය්වහනන්සේගේ නැගිටවනු නොලැබයියේය. ඉදින් ක්‍රිස්තය්වහනන්සේ නැගිටවනු නොලැබයියේ නම්, අපගේ දේශනාකරීම නිශ්ච්චලය. නුඩුලාගේ ඇදහිමත නිශ්ච්චලය” (1 කොරින්ති 15:12-14).

“නමුත් ක්‍රිස්තය්වහනන්සේ මලුවුන්ගෙන් නැගිට සිරිනය්සේක්මය. රුන්වහනන්සේ සැතපී ඉන්නන්ගේ නාඩුල් එලයය. මකනිසාද මනුෂ්‍යයෙකු තරණකොටගෙන මරණය පැමිණුන බැවින් මනුෂ්‍යයෙකු තරණකොටගෙන මලුවුන්ගෙන් නැගිටිමත් පැමිණුනේය. මකනිසාද, ආදම් තුළ සියලුලන් මැරෙනනාය මෙන්ම, ක්‍රිස්තය්වහනන්සේ තුළ සියලුලෝම පිටතකරනු ලබනනේය. නැමුත් එය එක අය තම තොගේම කුමයෙන්ය. ක්‍රිස්තය්වහනන්සේ නාඩුල් එලයය ඉන්පසු, ක්‍රිස්තය්වහනන්සේගේ

රෝදී උත්තහන්දේ සන්තකවුවේ (නැගිරින්නො)ය.” (1 කොරින්ති 15:20-23).

පාවුල්ගේ වතන සැකයට ඉඩක් නොතබයි. මියගියවුවන් තවමත් මිය ගොසිනි. සඳහා පිටිතය ස්වයංක්රිය නොවේ. මරණය අවස්ථාවේදී එය තුළට පුරිෂ්ධ නොවේ. මෙම පිටිතය ක්‍රියාත්මකන්දේ මත රඳු පවතී.

මෙතෙක් දුරට, සඳහා පිටිතය ලැබුවන් අතර්න් ක්‍රියාත්මකන්දේ පළමුවැනියාය. යේපුය්වහන්දේ නැගිටුනාට පසුව මියගිය ක්‍රියාත්මකන්දේ අතුලත්ව “සමහර, සැතපුන” ලෙස පාවුල් මෙය පටසය (15:6).

පාවුල් මෙයේද පටසන පරිදී නින්දේ සිරින හෝ පිටතවන “ශ්‍රී උත්තහන්දේ සන්තකවුවේ” ක්‍රියාත්මකන්දේ එනතුරු “පිටත්කරනු ලබන්නට” සිරිමට අවශ්‍යය. ක්‍රියාත්මකන්දේ කොතුනට එනතුරුද? -පැහැදිලිව නැවත පූතුවියටය. මෙයට හේතුව පූතුවියේ නිදාසිරින්නන් නැගිටුවිමට පමණක් නොවේ; සඳහා පිටිතය පූතුවිය මත ගතකිරීම දඳායාය.

එදින ක්‍රියාත්මකන්දේ කොහි ගියයේක්ද?

කුරුසියමත සිරි ක්‍රියාත්මකන්දේ සහ සොරා අතර සංචාරයේ වියමනට දැමළ පෙර, මෙම කරාව බොහෝ අය සඳහා ගැටුන දේ නොහැවන බැව් පෙන්වන තවයේ එක් අවසාන හේතුවක් දෙස බැලීම වටි; එනම් කුරුසියේ මිය ගිය පසු යේපුය්වහන්දේ කොහි ගියේදැයි බිඛිල් උගැන්වීමය. තමන්වහන්දේ “මහු සමග” සිරින බැව් යේපුය්වහන්දේ සොරාට පොරොන්දුවූ නිසා මෙය වැඳගත්ය. යේපුය්වහන්දේ කුරුසියෙන් බාන ලදුව, රෙදිවුල ඔතා, පර්වතයේ අශ්‍රාක්න් තපන ලද සොහොන් ගෙයක තැන්පත් කර මුළු තබන ලදුයි බිඛිල් වාර්තාව සඳහන් කරයි. බිඛිලුය පටසන්නේ මෙය පමණක්වන අතර එය සැශෙන දුරට පැහැදිලිය. ක්‍රියාත්මකන්දේහට අනාචුකි පළකලේ මෙයෙය:

“මනුෂා පුතුයාද පෙලෝගුවේ දහවල් තුනක්ද රෑ තුනක්ද සිරින්නොය (මතෙවි 12:40).

දාරිය් රජු මෙයේ අනාවැකි නිහ:

“මබ මාගේ ආත්මය හේයෝලයෙහි තිබෙන්නට නාර්තනයේ
(ගිතාවලිය 16:10 හේමෙටි) ‘මබවහන්යේ මාගේ ආත්මය
පාතාලයෙහි නවතින්ට... ඉඩ නොදෙනයේක.’” ලෙස ක්‍රියා 2:27
රුපවා දැක්වේ- ග්‍රීක).

පායකු දින පේතුෂෑ දේශනා කලේ:

“ත්‍රිය්‍යතුය්වහන්යේගේ මලුවුන්ගෙන් නැගිරිම ගැන කරාකරමින්:
උන්වහන්යේ පාතාලයේ නවතින්නට හරිනු නොලැබේ බව...
කිමේද” (ක්‍රියා 2:31 ග්‍රීක).

ක්‍රිසිට්‍යෙන් “මරණය” නමුත් වටනයේත්, සොහොනේ දින තුනක්
ගතකිරීමේත් අරුත සාමාන්‍යයෙන් ද්‍රුත්‍යා ලෙසම වෙනස්ව, බොහෝ
අවංක ක්‍රිය්‍යතුය්වහන්යේ යෝජ්‍යයේ සැබැරින්ම මිය නොගිය බැවි
අදහිමත් දේශනාකිරීමත් අභාගායයකි. ද්‍රව්‍යතින්වහන්යේගේ ගරීරය
පමණක් දැංශිය මත මියගිය බවත්, උන්වහන්යේගේ “ආත්මය”
ස්වර්ගයට ඔසවනු ලැබේ බවත් තොදුරේ උග්‍රන්වනු ලැබේ. ජනරිය
අදහසක්වූ “අමරණය ආත්මය” කෙරෙන් මෙය පැමිණෙනු අතර,
සැලකිලිමත් රිය දුන්තේ ක්‍රිය්‍යතුය්වහන්යේ සැබැරින්ම සොහොනේහි
භොයිරියේ නම් උන්වහන්යේ සැබැරින්ම මිය නොගිය බවත්, එමතිය
සැබැරින්ම මලුවුන්ගෙන් උත්තානය නොකෙරුනු බවත්ය. මෙයේ
උග්‍රන්වීම, අපෝස්ථූලටරු උග්‍රන්වූ දෙයට අමතර “වෙනත්
සුහාරංචියක්” උග්‍රන්වීම වන්නේය:

එවා කටුක වදන් වුවත්, අපෝස්ථූලටර පාවුල් පටයන්නේ මෙයයි:

“නූඡලා ගැලීමට පැමිණෙවිටාවූ සුහාරංචිය නූඡලාට ද්‍රුත්වදී මා
නූඡලාට ප්‍රකාශකල කාරණා නූඡලා අල්ලගෙන සිරින්නසු නම්...
නැත්තා නූඡලා නිස්වාල ලෙස ඇදුනුවානුය. ඉදින් මා ලබාගත් දෙය
සියලුමට පළමුවෙන් නූඡලාට ගාර දුනිමි:

(1) ලියරිලිවල ප්‍රකාරයට අපේ පරී නිසා ක්‍රිය්‍යතුය්වහන්යේ
මැරුණු බවත්,

(2) උන්වහන්යේ තැන්පරය කරනු ලැබේ බවත්,

(3) ලිඛිත්වා ප්‍රකාරයට තුන්ටැනිදා උත්ත්හන්සේ නැගිටුවනු ලැබූ බවත්.” (1 කොරන්ති 5:3-4).

ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාවෙන් සාහ්‍යයෙන් උත්ත්හන්සේ සටර්ගයෙහි සිරියේ යන අදහස නිෂ්ප්‍රහා කෙරේ. සොහොනොහි තුන්දිනාක් සිරිමෙන් පසු උත්ත්හන්සේ මෙසේ පැවසුයේකා:

“මට අත නොගසන්න. මක්නිසාද මම තවම පියාණන්වහන්සේ වෙතට නොනැංගමි” (යොහන් 20:17).

එන්ධනාගාරගතව සිරි ආත්ම දඟනා දේශනාකලේද?

වෙය පැහැදිලිවම ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාවෙන් (එම නිසා සොරාදා) සටර්ගයෙහි නොසිරි බැවි පෙන්වන හෙයින් තවත් අදහසක් ඉදිරියට එවා ඇත; එනම් එම දින තුන තුළ ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාවෙන් පෙන්වන්නේ ආත්මවලට පාතාලයේ දේශනාකරමින් සිරි බැවිය. වෙම අදහසට සහාය දැක්වීමට ඇත්තේ එක් පදනෘත් පමණ වන අතර එය ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාවෙන් “හිරගෙදි සිරි ආත්මවලට දේශනාකළයේකු” යි (1 පේනුදී 3:19) පවසයි. වැඩි කියුවීම් දෙකක් මේ අදහසට පාදකවී ඇත.

පළමුවැනි වැඩි කියුවීම නම් දේශනාකරන්නේ ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාව, උත්ත්හන්සේගේ ආත්මය දැලින් දේශනා කිරීමයි (1 පේනුදී 3:18). “ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාවෙන් ආත්මය” පැරණි ගිරිපූම් දැවැනු තුළ රිඛු බැවි පේනුදී තෝරුම් කර ඇත. (1 පේනුදී 1:11). එමතිසා නොවාගේ ද්‍රව්‍යවල අනාගතවාකා ක්‍රියා “ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාවෙන් ආත්මය”, ආත්මයෙන් අනුග්‍රහය ලැබූ ත්‍රිස්ථ්‍යයෝගීතාවෙන් පූහාරංචියේ පෙරදුනුම සහිතව සිරි නොවාම හැර වෙන කිසිවෙකු නොරිය. නොවා අනාගතවාකා පැවසුවේ ඔහුගේ ද්‍රව්‍යවල සිරි මිනිසුන්ට සහ ස්ථුතින්ට මිස ගිරිරය විරෝධ ආත්මවලට නොවේ.

දෙවුනි වැඩි කියුවීම නම් “හිරගෙදර”, නිරය හැඳුවීමට යොදා ගැනීමයි (බධිබලයේ නිහඹ ශේයෝලය නොව ත්‍රිස්ථ්‍යයානි වාරිතුයේ ගින්නෙන් පිරිනු පාතාලය වෙතින් හගවයි). නවගිරිපූමේ “හිරගෙදර” නො “හිරකාරයෝ” විවාදකින් නොරව හැඳුන්වන්නේ,

දම්බුල් සහ අදරු ගුණාවලින් සහිතැනු, පේතුෂ්ම සිරගතට සිරි වටනයේ පරීක්ෂාමාර්ගයන්ම සිරගෙයය. “සිරගෙය” කියිදිනෙක “නිරය” වෙනුවෙන් අන්වර්ථ නාමයකට යොදා නැත. පැරණි ගිරිපුමෙද පිරියෙය” සඳහා මියගියටුන්ගේ විශ්වාසික ස්ථානය දැයි කිසියේත්ම අදහස් නොකරයි.

නොවාගේ ද්‍රව්‍යවල වර්තරස්කී සිරගතකර සිරි දේශ්වයන් ගැන කිපු පුදෙරි ජනප්‍රවාදයක් දෙස පේතුෂ්මගේ සිරගෙදර අදහස් කරන්නේයැයි අනෙකුත් අය, මත දක්වා ඇත. එය එසේ වුවා නම් එම ප්‍රකාශය කෙතරම් උපහාසාත්මක වුවාදුයි සිතෙන්නේ පේතුෂ්මගේ දෙවැනි ලිපින යුතු බඟු එවැනි “මිතතා” ගැන කෙතරම් අප්‍රසන්න ලෞක විවෝනියක් කළේද, ස්වර්ගිය පිරින් අරහය පුදෙරි නො ත්‍රියාතියානි ගුණවන්නන් දේව අපහාසය කරන්නේයැයි බඟු ඇලඹ බැවිනි.

නවා ගුද්ධ ලිඛිවිම් අනුකූල පිළිතුරක්වනුයේ, පාපයේ “සිරගෙදර” සිරිනා අය තම ක්‍රියාත්මකත්තයේන්ගේ ක්‍රියාව විස්තර කරන යොයාගාගේ අනාවැකියක පේතුෂ්ම උපවාගැනීමයි:

“බිඳුණු සිය ඇත්තන් සුවකරන්නටද, වහැළන්ට නිඩහසද හිරකාරන්ට හිරගෙයින් මැමත් ප්‍රකාශකරන්ට” (යොයා 61:1).

මෙය, “ක්‍රියාත්මකත්තයේ ආත්මය” පැරණි ගිරිපුමේ දැවැස්වරු ඇල ත්‍රිතිම (1:11) ගැන පේතුෂ්මගේ විස්තර කිරීම සාධනය කරන අතර, 3:18 සහ 3:20 සන්දර්හයේදී ක්‍රියාත්මකත්තයේ සහ නොවා මියගිය වුවන්ට නොව පිටතුන්ට දේශනාකරනු පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කරයි.

පාරාදියය නීරයද?

කෙයෙවුවත්, 1 පේතුෂ්ම 3:19යේ කොයි අරිර නිරුපණය නිවැරදි පුවත්, ක්‍රියාත්මකත්තයේ කුරුයිය මත සිරි යොරාගේ කරාව සමග “නීරය දේශනාකිරීම” නම්ත්ති වැරදි වටහා ගැනීමේ සට්ටනය වහාම ප්‍රතාස්ථාවේ. එදිනම තමන්වහන්තයේ සමග සොරා පාරාදියයෙහි

සිරිනවායැයි ක්‍රිස්තුද්වහන්සේ පැවසුවේයැයි හියනු ලබයි; නමුත් “නිරඝ” පාරාදීසයද? ක්‍රිස්තුද්වහන්සේ, සොරා තමන්වහන්සේ සමග තෙදිනක රැගෙන ගියයේකද? උර්තානයෙන් පසු ක්‍රිස්තුද්වහන්සේ දින 40ක පාතුරිය මත සිරින අතර සොරාට සිදුවූයේ කුමකද? උන්වහන්සේ බලිට කන්දේ සිට තනිවම ඔසවාගනු ලැබූ නිසා උන්වහන්සේ බඩු එහි දමා ගියේයැයි පෙනෙයි (ත්‍රිඛ 1:10).

තමන්ම පරඟපර වනවායැයි නොදුනුවත්ව මෙම අදහස් දෙකම එකතිට උගන්වන බොහෝ සහා ත්‍රිකීම විශ්වයෝනයය. තර්කාණුකුලට “අද” ක්‍රිස්තුද්වහන්සේ සොරා සමග පාරාදීසයෙහි සිරි බැවි පිළිගැනීම හෝ “අද” ක්‍රිස්තුද්වහන්සේ පාරාදීසයෙහි නොව පාතාලයෙහි සිරි බැවි පිළිගැනීම විනා, එකම අවස්ථාවේ මේ දෙකම කිසිවේකුට දේශනාකළ නොහැක.

සැබැනින්ම මෙම පොත්පී-වෙනි ස්ථාවරය මෙම සංකාල්ප දෙකම වැරදි බවයි- රෝම 14:9දී “ක්‍රිස්තුද්වහන්සේ නැවත පිටත්වනු” බැවි පාවුල් පටසයි. “සල් ප්‍රාණවත්” විමේ සපුළු අර්ථය “නැවත පිටත්වීමයි” (එලිදරවි 20:5). ක්‍රිස්තුද්වහන්සේ මිය ගොස “නැවත පිටත්වීමට” නැගිටිටානම් බධිබලය පටසන පරිදි මෙම ඉස්ස් දෙක ඇතුළත-ද්වර්ගයේ හෝ අපහැදිලි පාතාලයක- උන්වහන්සේ පිටත්ව නොසිරි බැවි පැහැදිලිවම සටහන කළ යුතුය.

යේපුද්වහන්සේ සොරාට දුන් වටනවල තෝරුම සැබැනින්ම අප වටහාගත යුතු නම්, සොරාට සිදුවූ දේ පිළිබඳ මෙවන විකාර අදහස් ඉවහලා, සොරා තමන්හට සිදුවන්නේ කුමකදුයි විශ්වාස කළ දේ කෙරෙහි අවධානය ගොඩු කිරීම වටි. දෙවුනි කොටසේ පරමාර්ථය මෙයයි.

දෙවුනී කොටස සොරාගේ ආයාචනය

“අදා... පාරාදිසයෙහි” (ලුක් 23:43) පදය කෙතරම් ජනප්‍රියවුවත්, එයට පෙර සඳහන් පදයට එතරම් සැලකිල්ලක් නොදුක්වීම පූජම සහගතය (23:42).

බධිබලය දෙස නොබලා, සොරා යේපුද්වහනන්සේට කළ ආයාචනය කිදෙනෙකුට මතකද? බධිබලය දෙස නොබලා මෙම පදය උපට දැක්වීමේ අතියෝගයට ලැබූණු පිළිතුණ් පූජම සහගතය. උදාහරණයක් වශයෙන්:

“යේපුද්වහනන්ස, ඔබ සමග මා ස්වර්ගයට ගෙන යනු මැත්තව” (?)

නමුත් එය එසේ නොවේ. සොරා කිසිවිටෙකත් ස්වර්ගය සඳහන් කළේ නැත. ඔහුගේ ආයාචනය සරලව මෙය රිය:

“යේපුද්වහනන්ස, ඔබගේ රාජ්‍යයෙන් පුතුව ඔබ එන කළ මා සිහිකළ මැත්තව” (ලුක් 23:42).

මෙම ඉල්ලීම සහ සොරා ඉල්ලයෙකුද මිනිසුන් සිතන දෙය අතර වෙනස දැන ගැනීමට, රාජ්‍යය පිළිබඳ බධිබල් ඉගැන්වීමේ යම් අවබෝධයක් තේවිය යුතුය.

රාජ්‍යය - ස්වර්ගය පාතුවියට පැමිණීම

මාරික්, ලුක් සහ යොහන් පුහා 10-වි තුළ “දෙවියන්වහනන්සේගේ රාජ්‍යය” පැමිණීම ගැන කරා කළද, මතෙවි සැම රිටම එය “ස්වර්ගයෙහි රාජ්‍යය” ලෙස රිස්තර කරයි. පාවුල්ද “ස්වර්ගීය රාජ්‍යයක්” ලෙස 2 තීලෝති 4:18දී රාජ්‍යය ගැන කරා කරයි. දෙවියන්වහනන්සේගේ රාජ්‍යය සැබුරින්ම ස්වර්ගයෙහි තිබෙන බවත්, පාතුවිය මත රාජ්‍යයක් කිසිදිනෙක නොවන බවත් මෙය සමහර අය සිතීමට පොළකුවා ඇත. මෙය නිවැරදි නොවිය හැකියේ

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මෙම රාජධානීය ස්ථාපිත කරන බැවි බදිබලය පටසන හෙයිනි:

“උන්වහන්සේගේ පියවු දාරිත්ගේ සිංහාසනය දෙවිතු ස්ථාපිතින්වහන්සේ උන්වහනසේට (ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට) දෙනයේක. උන්වහන්සේ යාකොබිගේ ව්‍යාය කෙරෙනි සඳුකාලේටම රාජකම් කරනයේක” (ලුකු 1:32-33).

“බුණ් අපගේ දෙවියන්වහන්සේට රාජ්‍යයක්ද ප්‍රජකයන්ද කළයේක. බවතු පොලොවෙහි රාජකම් කරන්” (එලිදරි 5:10).

“බලගේ රාජ්‍යය ඒවා, බලගේ කැමුණ්ත... පොලොවෙහිද කරනු ලැබේවා” (මතෙවි 6:10).

ඉදින්, ස්වර්ගයෙහි රාජධානීය හැටවන්නේ දූමක්ද? සරලව, මිනිසුන් ස්වර්ගයට යනවා නොව ස්වර්ගය මිනිසා වෙතට පැමිණියායි. පහත සඳහන් සියලුම පද මිනිසුන් ස්වර්ගයට යනවායැයි වැරදි කියුවීමට බඳුන් වුවන්, ප්‍රවේශමෙන් කියුවීමේදී තිශ්කිත ටීංද්බාර්ථයම හැටවන බැවි පෙනේ:

“මනුෂ්‍යයන් නුහුලාට වෙටරකරන කළ... ඒ ද්‍රව්‍යයේ... ස්වර්ගයෙහි නුහුලාගේ විපාකය මහත්ය” (ලුකු 6:23 ග්‍රිය).

“මෙන්ත, ඉක්මනින් එම්; එකිනෙකාට යම තමාගේ ක්‍රියාවේ හැරියට දෙන පිණිස මා සමග විපාක ත්‍රිබේ” (එලිදරි 22:12).

“අන්තිම කාලයෙහි එලිදරිවෙන්ට සුදුනම්ව තිබෙන ගැලවීමට... නුහුලා උදෙසා ස්වර්ගයෙහි තබා තිබෙන්නාව... උරුමයක්” (1 ජේතුස් 1:4).

“අපගේ නාගරිකය්ටය ස්වර්ගයෙහිය; එතැනින් ගැලවුම්කාරයෙක්ටන සුවාමිත්‍ර යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ එනවා අපි බලා සිරිමුව” (පිලිජිත 3:20).

“සදාකාලිකාවූ ගාහයක් ස්වර්ගවල අපට ඇති බව... කෙදීරිගාමීන් අපගේ ස්වර්ගිය වාසස්ථානය පැලදගන්ව... මරණියවූ එක පිටතයෙන් හිමිනු ලබන පිණිස” (2 කොරින්ති 5:2).

“මාගේ පියාණන්වහන්සේගේ ගාහයෙහි බොගෝ වාසස්ථාන ඇත්තේය... නූත්‍ලාට ස්ථානයක් පිළියෙළ කරන්නට යම්... මම නුවත ඇඟියු...” (යොහන් 14:3, 23 පදන්ද “මහු ලගට ඇඟියු” සමග සයදාන්තන).

“ඉද්ධ නුවර, එනම් අලුත් යෙරුයලුම දෙවියන්වහන්සේ වෙතින් ස්වර්ගයෙන් බඩිනවා දුරිමි (එලියෝ 21:2).

පාවුල් අදහස කළ “ස්වර්ගයෙහි ඔබ සඳහා තබන ලද බලුපොරොත්තුව” ඉහත සඳහන් පද ප්‍රකාශ කරයි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ බලුපොරොත්තුව දැනට ස්වර්ගයෙහි ඇති බවත්, උත්ත්වන්සේ එය පෙනුවුරුයේ අප හට ගෙනෙන තුරු සිරිය පුදු බවත් ප්‍රකාශ කරයි. මෙය කිසිවෙතු පුදුම ක්රිමට හේතුවත් නොවන්නේ, ක්‍රියාත්මකවහන්සේ ස්වර්ගයෙහි වැඩසිරින තිසාත්, රජ්‍යවූ ක්‍රියාත්මකවහන්සේ නොමැතිව රාජ්‍යයක් නොමැති තිසාත්ය. කෙසේ නමුත්, ස්වර්ගිය රාජ්‍යය පෙනුවුරුයට පැමිණෙන බයිබල් උගුන්වීමට ඇති බලවත් විරෝධීයේ ගැඹුරු බව හේතුවෙන්, ඉහත සඳහන් පද සියලුම බොගෝ ටිට රාජ්‍යය ස්වර්ගයේ පමණක් බැවි සාධනය කිරීමේ උත්සාහයක් ලෙස අනියි ලෙස පාවිච්ච කරයි. මෙය දියුවන්නේ “ඉතුනින්”, “ස්වර්ගය තුළින්”, “මම නුවත ඇඟියු” යන එහි විරැදුබාරීර උගුන්වීම් පැහැදුලුවම තිබේයේය.

පෙනුවුරු නුවතත් යහපත් කිරීමට දෙවියන්වහන්සේට ප්‍රත්වනු

පෙනුවුරු මත ස්වර්ගයෙන් පැමිණෙන රාජ්‍යයක අදහස පිළිගැනීමට ඉතිරිව ඇති දූෂ්ඨකරණයාව නම් අප දැනටමත් මූහුණාදී ඇති සමාන ගැටුව්ව වන පරිරායේ උග්‍රානය සඳාකාල පිරිනයේ කොන්දේසියක් විමධ (නිනද, උග්‍රානය සහ සඳාකාල පිරිනය කොටයේ). එනම් යමිකිසි වන්කාලුව ආත්මික ලෝකයක් සඳහා

හොතික සියලු දේ ඉවත දැමීමට ඇති අරුම පුදුම මානව අරෝසුවය.

තරමක් දුරට මෙය රෝමිගත හැකිකේ අප දත්තා හොතික ලේඛය වේදනාවෙන් සහ ගැටුවලින් පිරි ඇති බැවිති. නමුත් මෙලුව ගැටුව වියදීමේ දෙවියන්වහන්සේගේ බලය අප ප්‍රතික්ෂේප නොකළ යුතුය. ලේඛය සඳුවේ දෙවියන්වහන්සේය.

“දෙවියන්වහන්සේ තමන් සඳු සියලුල දුටුසේක, බලව ඒ ඉතා සහපත්ව ත්‍යැපිනේය” (උත්තත් 1:31).

මිනිසා රිසින් නාස්ථි කරන ලද පෘතිය, ජ්‍යෙන් උගෙන් ත්‍යැපිනාසේ ප්‍රකාති තත්ත්වයට පත්කිරීමට දෙවියන්වහන්සේගේ අක්‍රාය හගවන අලංකාර අනාවැකි වලින් බඩුලය පිරි ඇත:

“වනාන්තරයද වියලු දේශයද ප්‍රතිවන්නේය; කාන්තාරය ප්‍රතිමත්‍ය සෙවිවන්දී මෙන් මල් දරන්නේය” (යෙසායා 35:1-2).

“පාලුටි තිබෙන මේ දේශය ජ්‍යෙන් උගෙන්මෙන්ටි තිබේ” (එසකියෙල් 36:35).

“මකනිසාද ජ්‍යෙන් මූණුද වැසි තිබෙන්නාක මෙන් ස්වාමීන්වහන්සේගේ තේපස දැනගැනීමෙන් පොලොට පිරියන්නේය” (හබකුකු 2:14).

මෙම පරිවර්තනයේ ප්‍රධාන මූලය වනුයේ, ට්‍රෑතරුන්ගේ රස්ස ලෙස ලේඛය පාලනය කරන ස්වර්ගීය රාජ්‍යයේ ට්‍රෑතන, ත්‍යැස්තුස්වහන්සේය:

“මනුෂාප්‍රතුය සියලු දේවදුතයන් සමග තමන්ගේ රෝසින් එන කළ, ස්වර්ග තේපස සිංහාසනයෙහි වැඩතිදිනසේක. එවිට සිය ජාතී උතිහා උන්වහන්සේ ඉදිරියට රැසකරනු ලබන්නේය” (මතෙරි 25:31-32).

“උන්වහන්සේ තමන් ඇසට පෙනෙන හැරියට විනිශ්චය

කරන්නේවත් තමන්ගේ කනට ඇසෙන හැරියට නිශ්චය කරන්නේවත් නැතිව, බරමිජ්ධකමින් දිලුදුන් විනිශ්චයකාට, පොලොවේ ධවහතුන් උදෙසා ප්‍රධානීයෙන් නිශ්චය කරනයේක” (යෙසායා 11:3-4).

“න්වහන්දේ ජාතින් අතරේ විනිශ්චයකාට, බොහෝ ජනයන්ගේ කාරණා නිශ්චය කරනයේක. මටුණු තමන්ගේ කුපුලුම් හිටුල්ද, හෙලුලවලුන් දැකුණිද තළාගන්නේය. ජාතියක් ජාතියකට විරුද්ධව කුවට සංස්ක්‍රීත්‍යන්ට තවත් පුද්බ ඉගෙනහන්නේවත් නැතු” (යෙසායා 2:4).

“පාරාදිසයයෙහි” අරුත “රුයනයි”. “ස්වර්ගය” නොවේ

පාරාදිසය නමැති වතනය උදෙසා යේ පුරාණ පර්සියානු වතනයයි. නමුත් එය විශේෂීතව හාරිතා කළේ රාජකීය උදාහරණ නැඳුන්වීමටය. සේබෙටි පැරණි ගිරිපූමේ මෙම වතනය මෙයේ පරවර්තනය තර ඇති බැවි හමුවේ: “පළඹරු උදෙසා” (සොලමොන්ගේ ගිතිකාව 4:13), “වතනය” (හෙහෙමියා 2:8) සහ “උදාහරණ” (දේශනාකාරයා 2:5). පාම විවේකම එහි අයිතිකරු රාජකීයනොකුය.

ත්‍රිස්ත්‍යවහන්යේගේ කාලයවන විට, අපෝස්ත්‍රුලටරු ඇතුළු බොහෝ දෙනා පාරිවිති කරන ලද පැරණි ගිවපුම වුයේ මුළු සේබෙටි පිටපත නොව ජනරිය ග්‍රීක පරවර්තනයයි. ග්‍රීක පැරණි ගිවපුමේ රාජකීය උදන් පමණක් නොව එදන් උදනද “පාරාදිසය” ලෙස නිරුපණය විය:

“ස්වාමිවූ දෙවියන්වහන්යේ නැගෙනහිර දිගාවෙහි එදන්හි **පාරාදිසයයි** වටා... **පාරාදිසය** මැද පිටන වාස්සයද, යහපත සහ තපුර දුනගැනීමේ ගසද ස්වාමිවූ දෙවියන්වහන්යේ ගුම්යෙන් හටගැන්වුයේක.” (උත්පත්ති 2:8-9 ග්‍රීක හාජාවෙන්).

“ස්වාමිවහන්යේ සියෙන් සැනුසුයේක. න්වහන්යේ ඇගේ සියා නටබුන් තැන් සනසා, ඇගේ වනාන්තරය එදන් මෙනද ඇගේ කාන්තාරය ස්වාමිවහන්යේගේ **පාරාදිසය** මෙනද

කළයේක” (යෙසායා 51:3 ශ්‍රී ක ගාජාවෙන්).

එමතිය බබ බලුපොරොත්තුවන පරිදි ශ්‍රී ක අලුත් ගිරිපුම ජ්දන් උගන තැනින්ටිමේදී යොදන වටනය “පාරාදිසය” වෙයි:

“ප්‍රගගන්නාට නම් දෙවියන්වහන්සේගේ පාරාදිසයෙහි තිබෙන පිටත ව්‍යක්ෂයෙන් කන්ට දෙන්නෙම්” (අලිදරවි 2:7 ශ්‍රී ක ගාජාවෙන්).

මූල් හේතුවේ පැරණි ගිරිපුමේ රාජකිය උදාහන සමග සම්බන්ධයෙන්, පසු කාලීන ශ්‍රී ක පැරණි ගිරිපුමේ ජ්දන් උගන සමග සම්බන්ධයෙන්, පාතුරිය මත ස්වර්ගය රාජ්‍යයක ක්‍රියාත්මක නෑත්‍යවහන්සේ සමග කුරුසියේ සිරි සොරා සිරිම සම්බන්ධව කෙතාරම් අලංකාර ලෙස අදාළය.

නැවතයේ, ක්‍රියාත්මක නෑත්‍යවහන්සේ සොරා හට පාතුරියෙන් එහිට පිටිතයක් කැළඳීම පොරොන්දුවා නම්, උන්වහන්සේ සරලව “ඔබ මා සමග ස්වර්ගයේ හිදීරි” යැයි නොකිවේ ඇයි?

තැන්වැනි ස්වර්ගය

“පාරාදිසය” යනු පාතුරිය මතුපිට ඇති උගනය ලෙස ඇති පෙරකි බැඩැල් පදවලට විරුද්ධ එක් ව්‍යාතිරේකයක්සේ පෙනෙන දෙය සඳහන් නොකොට අපට මෙම සාකච්ඡාවෙන් බැහුරිමට න්‍යුප්‍රම්වතන.

“ක්‍රියාත්මක තැන්වැනි ස්වර්ගයේ දිනීම්. ඔහු දසයතර අවුරුදුකට ප්‍රමා තැන්වැනි ස්වර්ගයට පටා ඇදගන්නා ලද්දේය... එයාකාර මත්‍යාශයෙකු පාරාදිසයට ඇදගනු ලැබ”, (2කොරින්ති 12:2-3).

එතැන අපට ඇත්තේ, පාරාදිසය = ස්වර්ගයයි. බලුපොරොත්තු ලෙසම සරලය. මෙම ලක්ෂණයේදී, බොහෝ පාරිකයන්, මරණය සහ උත්තානය සඳහන් බැඩැල් පද සියගෙනානය ඉටතට විසිකර, පාතුරිය මත දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය ප්‍රතිසංස්කරණය අවබුශ කටය් සියගෙනානය පද ඉටතාලා, ආත්ම ස්වර්ගයට යුමේ කාප්තිමත් විශ්වාසයට නැවත වහාම යුමට පෙළුණෙනවා ඇත. (අප

විශ්වාස කරන්නට කුමතියේ පෙනෙන එක් පදයක්, යොහන් 3:13 වැනි පද දුසීම් ගණනක් වටිනාවා අත්. එක් අරුත් අප විශ්වාස කරන්නට නොකුමති විමධි.

කෙසේ නමුත්, එක් බයිබල් පදයක් තවත් පදයක් සමඟ විරුද්ධවීමේ කරුණ නිසා, 2 කොරින්ති 12:2-3 දෙස අපි සම්පව බලුමු.

පලමුව, “අදගනු” පරිවර්තනය වනුපද. මූක ගාහාව පවසන්නේ “ඉතුතට ගෙන” ය. “අදගනු” නොවේ.

දෙවැනුව, මෙය දර්ශනයක් බැවි පාවුල් පවසයි (12:1).

තුන්වැනුව, මෙම මත්‍යාංශය මෙම අත්දැකීම “ඇරිරයෙන් පුක්තවද ගරිරයෙන් විපුක්තවද” (12:3) නොදුන සිරියේ නම් එය වෙන ඩිසිලෝජ් දැනගන්නේ කෙසේද? දෙකින් කොයික වුවත්, මෙය මියගිය නොව පිවත්ව සිරි අයෙකුගේ අත්දැකීමකි.

සතරවැනුව, “තුන්වැනි සටර්ගයක්” ගැන බයිබලයේ අප ඩියවන්නේ කොත්තන්ද? අපි එසේ නොකියවමු. එක් වතාවසටත් නැත. එහෙත්, “තුන්වැනි සටර්ගයක” සංකල්පය පාවුල්ගේ සමකාලීන පුදෙවී ගුරුවරුන් අතර විය. බයිබලයේ නොමැති පුදෙවී රොත්වල, විශේෂයෙන් “මොසේස්ගේ විනාශකාර සිද්ධිය” (බයිබලයේ මොසේස් සමඟ ඩියි ගණුදෙනුවක් නොමැති තුන්වැනි පන්තියේ ප්‍රබන්දයක්), “තුන්වැනි සටර්ගය” නම්, උත්තානය බලාපොරොත්තුවෙන් තක්කිමය පුදෙවීවන්ගේ “අමරණිය ආත්ම” සිරිනා අරානයය. මෙම පුගයේ පුදෙවී මිත්‍ය ගණනාවක, “තුන්වෙති” සහ අනෙකුත් සටර්ගවලට වාරකාකලා යැයි කිඩුවුනු මිනිසුන් ගැන සඳහන්ය.

රස්වැනුව, මෙයට පුරුම පර්වීපේදයේ (2 කොරින්ති 11) සන්දර්ජය මුළුමතිනම මිත්‍ය අපෝස්තූලවරුන් (11:13), පුදෙවී ගුරුවරුන් (11:22) ගැනවන අතර, බවුන් තම දර්ශණ සහ එලිදරවී (12:1) ඇතුළුව තමන්ගේ ජයග්‍රහණ ගැන උදුම් ඇතුළු අය වුහ.

අවසාන වගයෙන්, මෙති සන්දර්භය බලවත්ව අදහස් කරන්නේ, ඔහුගේ තුළ ප්‍රතිඵල්ප කිරීමට විරුද්ධව (12:5), එම මත්‍යාජාය පාවුල් බවයි (12:1,6,7,11 බලන්න). මෙම උපකළුපත්තාය සේනුව, සන්දර්භය නොතැකුවත්, එම දර්භණය වසර 14කට පෙර සිදුවූ බැවි පාවුල් කොරින්තිවරුන්ට පටයන තිසාය. මෙය අදහස් කරන්නේ, ඔහු සඳහන් කරන්නේ මොන දර්භණයදැයි කොරින්තිවරු හොඳින් දැන සිරි බවයි. ගාස්තුවන්තයෝ සිතන පරිදි 2 කොරින්ති ත්‍රි.ව. 64 අවට ලිඛුවා නම්, එවිට “වසර 14 කට කළින්” මෙම දර්භණය ත්‍රි.ව.50 අවට ජ්‍යානගත කළ හැක. එම කාලයේ පාවුල කොරින්තියේ සිරි අතර ක්‍රියා 18:9 සඳහන් ක්‍රියාත්වන්නයේගේ දර්භණය ඔහු දුටුවේය.

මෙම ශේෂවාවල් සියලුල ගොනුකිරීමෙන් අපට අනුමාන කළ හැක්වේ, කොරින්තියේ සිරි පාවුල්ගේ විරුද්ධවාදීයෝ මෙම පුගයේ පුදෙවී ලියවිව්වා පුරුත්ව ඇත් “න්ත්‍රිත් ස්වර්ගය” ගැන දර්භණ අරගය උදිමි ඇතුළු බවයි. කොරින්තිවරු විසින් බලාපොරාත්තු පුන්තු තත්ත්වයකට ඇද මෙනු ලැබූ පාවුල්, කොරින්තියේද ඔහු පොදුගලිකවම දුටු දර්භණයක්, දැඩු එලිදරවිවද ගැන ඔවුන්ට සිහිකර දීමට බලකරන ලදී මෙහිද ද්‍රව්‍ය මින් යෙපුත්වන්යේ ඔහු නගරයේ වසර එකඟමාරක් නැවුත්මට උන්ත්දකළ අතර (ක්‍රියා 18:11), මෙම දර්භණය නොමැතිව කොරින්තිවරුන්ගේ පරිවර්තනය නොවන්නටද ඉඩ තුළුති. කළින් පාවුල් ප්‍රකාශ කළ පුද්මාකාර වතනවල අර්ථය විස්තර කිරීමටද මෙය උපකාරිවේ:

“කොයි කාරණයකදිවත් දමෙක් නිර්හිත නම් මතන් නිර්හිතව සිරිමිය අඡුන ලෙස ඩියම්” (2 කොරින්ති 11:21).

ඉදින් පාවුල් “පාරාදිසය” යන වතනය යොදුන්නේ ඇයි? සමහර විට (මතෙවී 16:28 තුළ යාකොබි, දොහන් සහ ජේත්‍රුස සේ) ඔහුට රාජ්‍යයේ දර්භණයක් දෙන ලද බැවිති. “රාජ්‍ය උරුමය” ගැන කොරින්ති සහාවට ලියන විට ඔහුගේ අවධාරණය මෙය හා සැසදේ (1 කොරින්ති 4:20, 6:9, 15:24, 50).

රාජ්‍යය තුළ පාරාදිසයේ ප්‍රතිසංස්කරණය

බදිබලය තුළ පාරාදිසය යනු උගෙන විමත්, උත්පත්ති සහ ගෙයාය තුළ මෙම වදන ජ්ධනයට යෙදීමත් දුටු පසු, එලිදරවි 2:7හි මෙම වටනය කුරුදුස්වහන්සේ විසින් රාජ්‍යයට යෙදීම මටිතවිමට කාරණයක් නොවේ.

අප මෙයුත් සැලකිලිමත් විය යුතුයේ, බවුන් “ජයගන්නේ” නම් “දෙවියන්වන්සේගේ පාරාදිසයෙහි” ඇති පිටතයේ ව්‍යාච්ඡයන් අනුවත් කිරීම එලිදරවි පළමු සහාවට (එහිසය්) කුරුදුස්වහන්සේ පොරොන්දුවුයේ නම්, අනෙකුත් සහා හත් සඳහාද මෙම පොරොන්දු එකගෙවෙන බවය. එලිදරවි කිඩුවීමේදී, සහා හත් සඳහා පොරොන්දු සිදුල්ල රාජ්‍යයට යම්බන්ද බැවි අපට පෙනේ (එලිදරවි 2:7,11,17,26 3:5,12,21 සහ 5:10).

“යේපුද්වහන්ස, මෙහේ රාජ්‍යයෙන් දුක්ත්ව මඟ එන කළ මා සිහිකළ මැනව”යි (23:42) සොරා කිවිට,

“නුත් මා සමග පාරාදිසයෙහි සිරින්නෙහියැ”යි (23:43)
යේපුද්වහන්සේ හට පැවසීමට හැකිවිය.

මෙම කරාවේ වැරදි වටනා ගැනීමක් තුළ සරණ යන අද බොහෝ ජනතාවට වඩා, “රාජ්‍යයේ සූගාර්ඩ” ගැන වඩා නොදු යෝරුම් ගැනීමක් සොරා පෙන්විය.

ස්වර්ගයට යුතු, අමරණීය ආර්ථ නො ආර්ථිකලෝකයක් තුළ සොරා විශ්වාස නොකළේද; ඔහු සරලව විශ්වාස කළේ, තමා අසල දැරුයියේ සිරි මෙම නාසරෙත්ති යේපුද්, “පිටතට සිරින්නන් සහ මලදුන්ද විනිශ්චය කරන්නට” සහ උත්වහන්සේගේ රාජ්‍යය ද්‍රාපිත කරන්නට නැවත එන බවයි (2 නිමෝත් 4:1).

යේපුද්වහන්සේගේ පිළිතුර මූලිකට “එසේය, මඟ සිහිකිරීමට මම පොරොන්දු වෙමි” වුවත්, එය රටන් වඩා ඉහළ දෙයකි.

මෙම කරාවෙහි යුතු වදනක්සේ බොහෝ දෙනා දකින “අද” නමැති වටනය දෙස බලන්න. “අද ස්වර්ගයෙහි” ලෙස අර්ථ දක්වන අය වැරදි වුවත්, එම වටනය වැදගත් බැවි හැඟීමෙන් මුත් තිබුණිය.

නැවත 42 පදය දෙස බලන්න: සොරාගේ ඉල්ලිම රාජ්‍යයේ අදහස් මෙම නොවේ; ඒ වෙනුවට බහුගේ ආයවනය උන්වහන්සේ “රාජ්‍යයට” එන කළ බහු සිහිකිරීමට මිස රට පළමු නොවේ. බහු කුදාශවහන්සේ හට වහාම ක්‍රියාත්මක වන්නටුදී තිබේ නැත. නමුත් පිළිතුර බහුගේ ඉල්ලිමට වඩා බලවත් විය:

“එසේය, මා රාජ්‍යයට එනවිට පමණක් නොව, අද දැන්ම බල සිහිකිරීමට පොරොන්ද විය නැකිය, බව මා සමග රාජ්‍යයේ සිරින බවත්, පිටත වාක්ෂයෙන් අනුග්‍රහ කරන බවත් පොරොන්ද වෙමි.”

තුරුයියේ සිරි සොරාහට යේපුස්වහන්සේගේ සැබු පොරොන්දුව මෙයයි. අප සෑම දෙනාටම යේපුස්වහන්සේ දුන් පොරොන්දුටද එයමය.

“ජයගන්නාට නම් දෙවියන්වහන්සේගේ පාරාදිසයෙහි තිබෙන පිටත වාක්ෂයෙන් ධන්නට දෙන්නෙම්” (එලිදරවි 2:7).

- ස්ථීරවත් කොක්ස -

ප්‍රගුන්තිය

ලුක් 23:43 හි ග්‍රීක පාදනය

Αμήν τοι λεγο σημερον μετ εμον εση εν τω παραδεισῳ
ἀπέστη σῆμα δελέγει σεμερέοντος μετι οἴτηντο ρισει πρ
παραδεισο.

සැබුරින බවට මම කියම් දුද සමග මම මෙ හිඳේ තුළ පාරාදිසය.

සෞමෙරෝන් (අද)හි ක්‍රියා විශේෂණයේ ස්වභාවය

බොහෝ ග්‍රීක වචන, ක්‍රියා පද, නාමපද, සර්වනාම, විශේෂණ දැම වචනයකම ව්‍යුහරණ සම්බන්ධය, එය වාක්‍යයේ කොතුනක තිබුනත් පැහැදිලි වෙනය් කිරීමක් කරයි. නමුත් “අද” වැනි ක්‍රියා විශේෂණ වෙනය් නොවේ. ලුක් 23:43 හි, පරිවර්තකයා සෞමෙරෝන් (අද) රට කළුන් ඇති ලෙශේ (මම කියම්) ක්‍රියා පදයට සම්බන්ධ කිරීම හෝ රට පසුව ඇති රිසේ (බෙ හිඳේ) ක්‍රියා පදයට සම්බන්ධ කිරීම තීරණය කරන්නේ වචන අනුපිළිවෙළ සහ පොදු ව්‍යුහභාරයෙන් පමණි.

වචන අනුපිළිවෙළ

කාලයට සම්බන්ධ ක්‍රියා විශේෂණ රට පෙර ඇති ක්‍රියා පදයට සම්බන්ධීම ග්‍රීක සාහාරී සාමාන්‍යයෙන් භාවිත යුතුවේ. උග්‍රහරණයක් ලෙස, නව ගිරිපූළී “අද” හි පළමුවැනි යෙදුම මෙයයි:

τὸν ἄρον τὸν ημερὸν τὸν επαօστολὸν διος ημερὸν
τέοντος ἀράβην ῥιμέοντος τέοντος ῥιτιδιώτωντος τέοντος
σεμερέοντος.

අපගේ ආගාරය දිනපතා දෙනුමැනව අපට දුද (මෙතෙවි 6:11).

ලුක් 23:43හි වදන් අනුපිළිවෙළ “තොපැහැදිලි” යැයි නිතරම කියනු ලබන්. එහි අරුත එය දෙපැත්තටම කියුවිය හැකි රිමයි. එසේ මුවන්, සම්භාවන ග්‍රීක ආසන්නත්තයන් (නව ගිරිපූළී ග්‍රීක සාහාව

පමණක් හදුරන අයට එරෙහිව), ලුක් 23:43 නොපැහැදිලි ලෙස සාමාන්‍යයෙන් නොසැලකත්. බොහෝ දෙනා සලකන්නේ ලුක් 23:43 කියුවද දූතු ස්වභාවික සහ සාමාන්‍ය කුමය “අද” ක්‍රියා විශේෂතාය “මම කියමි” ක්‍රියාපදයට අයත් ලෙසය.

“පාරාදිසයෙහි අද” යන්න හැගරීමට සැබුවින්ම යෝජ්‍යවහනන්සේට කිමට උච්චනාවුයේ නම්, නට ගිරිපුම මෙහි පෙනෙන පරිදි කියුවිය දූතුය යන විමර්ශනයෙන් මෙයට සහාය වෙයි. (නමුත් එය එසේ නොකියුවේ).

පෙශිය මාය; මෙත ප්‍රාථමික රුව මාය පාරාදිසය ලොගා සොයි; මෙම එමෙනුවු සෙමෙරෝන් එන් වු පුරුවෙයිසේ. මම කියමි තබට; බඩ අද නිශ්චිත මම සමග පාරාදිසය තැව.

මෙම (වෙනස් කරන ලද) උදාහරණයෙහි සෙමෙරෝන් (අද) නමුති වටනය, එසේ (නිශ්චිත) යන ක්‍රියාපදය හැඳින්වීමට ස්ථානගත කර ඇත.

පුළුල ව්‍යවහාරයෙහි යෙදුම

වදන් පිළිවෙළෙහි වෙනසක්, අවධාරණයේදී සහ අනෙකුත් සාධක තුළ සිදු කළද, ඉහත සඳහන පමණක් “පාරාදිසයෙහි අද” යන්න වැරදි පරිවර්තනයක්දැයි සාධනය නොකරයි. සමහර විට පොදු ව්‍යවහරය, වදන් පිළිවෙළ සේම හොඳ මගපෙන්වන්නේයි වෙයි.

පුදෙවි වහරේදී, අවධාරණය සඳහා පමණක් “අද” යන්නෙහි කාලය අවධාරණය නොකොට “අද” නමුති ක්‍රියා විශේෂතාය වහරේ ක්‍රියාපදය සමග එකතු කිරීමේ පොදු වාග් සම්පූද්‍යයක් විය:

“අද මට දැවිරුම් දියන්න...” (උත්පත්ති 25:33).

“අද මා විසින් නුඩට අණකරන...” (නික්මයාම 34:11).

“අද මම නුඩුවට විරුද්ධව සාස්‍ය දෙමි...” (දැරිතිය කරාව 8:19).

වහරේ ක්‍රියාපද සම්බන්ධව, ක්‍රියාත්‍යස්වහනන්සේගේ කාලයේදී මෙම කුමය පැවති බව අපෝස්තූලවර පාවුල් පෙන්වයි:

“...අද දෙයේ නුත්‍රාට සාක්ෂි දෙමි...” (ත්‍රිය 20:26).

“...අද ඔබ ඉදිරියෙහි උත්තර දෙන්ව...” (ත්‍රිය 26:2).

දැන මෙය පෙන්වාදිය යුත්තේ සොරාට යොමුවූ ක්‍රිස්තුද්වහන්සේගේ වචන මෙයේවූ බවයි:

“අද මම ඔබට කියමි: ඔබ මා සමග පාරාදියයෙහි දිරින්නෙකිය.”

ප්‍රශ්න

1. ලුක 23:43 හි රිය හැකි පරිවර්තන දෙක මොනවාද?
2. මෙම රියහැකි පරිවර්තන අතර රියවුලක් ඇත්තේ ඇයි?
3. “පිටත්වන ආත්මය” කුමක්ද? “මිනිසු” සිට “ආත්මය” සහ “ශ්‍රීවිලි” අතර සම්බන්ධ කුමක්ද?
4. “ස්වර්ගයෙහි තහාගය” යන්න විස්තර කරන්න.
5. තමන් සඳහා කුමක් කරන්නදුයි සෞරා යෝජ්‍යවහන්සේගෙන ඉල්ලිද?
6. “දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය” සහ “ස්වර්ගයේ රාජ්‍යය” මොනවාද?
7. පැරණි සහ නව ගිරිපූම්වල “පාරාදීපය” යන්නෙහි අරුත කුමක්ද?
8. තමන්වහන්සේ මියගිය පසු ක්‍රිස්තුවහන්සේ ගියේ කොතැනටද?
9. තුන්වැනි දින උත්තානයෙන් පසු ක්‍රිස්තුවහන්සේ ආත්මික වශයෙන් හෝ ගාරීරික වශයෙන් විද?
10. සෞරා දුන් සිරින්නේ කොතැනද?